

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117211572
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117211572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu N., proti žalovanej O., o zaplatenie 14.790,91 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.augusta 2018, č. k. 16Csp/116/2017-66, takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úroku vo výške 6.541,95 eur a úroku 12,9% ročne zo sumy 14.790,91 eur od 16.05.2017 do zaplatenia, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušuje a konanie v tejto časti zastavuje.

Zmenu žaloby v časti o úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 14.790,91 eur od 06.06.2014 do 16.05.2017 nepripúšťa.

Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti potvrdzuje.

Žalovanej priznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 23.augusta 2018, č. k. 16Csp/116/2017-66 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 14.790,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 14.790,91 eur od 16.05.2017 do zaplatenia, úrokmi 7.256,25 eur a úrokmi 12,9% ročne zo sumy 14.790,91 eur od 16.05.2017. Žalovanej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že dňa 01.08.2013 uzavrel pôvodný žalobca (A.) ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere - lepšia splátka (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 15.000,- eur, a to za účelom splatenia svojich skorších záväzkov. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 05.06.2014 adresovaným žalovanej banka z dôvodu, že žalovaná bola v omeškanií so splácaním úveru, vyhlásila ku dňu 05.06.2014 mimoriadnu - predčasnú splatnosť úveru a vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej čiastky vo výške 15.570,97 eur. Žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku. Predmetná vec je o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Ide o typicky občianskoprávny vzťah. Súd prvej inštancie pri posúdení premlčania vychádzal z predloženého listu - Výzva na úhradu dlžnej sumy, ktorým veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 05.06.2014 celej pohľadávky 14.790,91 eur tak, ako bola aj uplatnená žalobou. Splatnosť nastala dňom 05.06.2014, v nasledujúci deň (06.06.2014) sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou dlhu. Deň 06.06.2014 je teda dňom, kedy mohol žalobca uplatniť právo na zaplatenie splatnej pohľadávky. Žalobu žalobca podal na súde dňa 12.06.2017, teda po viac než 3 rokoch od okamihu, kedy sa dlh uplatnený žalobou stal splatným. Súd prvej inštancie konštatuje, že žaloba bola podaná až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, a preto dlh uplatnený žalobou je v celom rozsahu premlčaný. Súdu preto

nezostávalo iné ako konštatovať, že právo je premlčané a nemožno ho vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania priznať. Premlčaná bola celá istina 14.790,91 eur, preto súd nemohol priznať ani na ňu sa viažuce príslušenstvo titulom úrokov a úrokov z omeškania. Aj uplatnená suma 7.256,25 eur predstavuje príslušenstvo - úroky viažuce sa na premlčanú istinu, a preto ani v tejto časti žaloba dôvodná nie je. Navyše dodal, že suma 7.256,25 eur je vo výpise z úverového účtu označená pod položkou „pohl. účet - úroky“, pričom z odôvodnenia žaloby vyplýva, že úroky (zmluvné aj sankčné) vyčíslené za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sú označené ako položka pohľadávkový účet - úroky. Z uvedeného je teda zrejmé, že toto príslušenstvo je kapitalizovaným príslušenstvom ešte za obdobie predchádzajúce vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (od 01.08.2013 do 05.06.2014), a teda toto príslušenstvo musí byť rovnako ako zvyšok uplatneného nároku v každom prípade premlčané, keďže ide o kapitalizované príslušenstvo splatné tiež rovnako najneskôr 05.06.2014. Z tohto dôvodu žalobu zamietol v celom rozsahu. Na vec aplikoval § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie eventuálne zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobe vyhovie. Ako dôvod uviedol všetky ust. § 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p. Poukazoval na skutočnosť, že došlo ku strate výhody splátok pre dlžníka, nie však k zániku, resp. zrušeniu samotnej zmluvy o úvere. Plynutie premlčacej doby podľa neho nastane odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V tomto prípade ešte pri splatnosti vo výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom bola daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Lehota na plnenie zo strany žalovaného uplynula dňa 19.06.2014, a preto mohol prvýkrát svoje právo na súde uplatniť až dňa 20.06.2014. Podľa názoru odvolateľa tak svoje právo uplatnil včas. Uviedol, že ochrana spotrebiteľa má svoje limity. Inštitút ochrany spotrebiteľa neznamena jeho absolútnu ochranu v tom zmysle, že by sa mohol ex post dovolávať neplatenosti svojich právnych úkonov, ktoré učinil dobrovoľne (Najvyšší súd ČR 23Cdo/1201/2009). Odvolateľ tiež poukázal na odlišné stanovisko M. U., podpredsedu Q., bez špecifikácie konania, keď konštatoval, že všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu a to sa dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýhovný“, ale aj absurdný v rozpore so zásadou rovnosti.

3. Žalovaná navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. Právny názor žalobcu k otázke začatia plynutia premlčacej doby uvedený v odvolaní považuje žalovaná za nesprávny a poukazuje okrem iného aj na rozpornosť v písomných vyjadreniach samotného žalobcu k tejto otázke. Hoci v odvolaní žalobca uvádza, že premlčacia doba nezačala plynúť dňa 06.06.2014, ale až dňa 20.06.2014, v texte odvolania žalobca uvádza, že: „Navyše vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.“ Týmto vyjadrením v odvolaní žalobca priamo neguje svoju argumentáciu a fakticky potvrdzuje, že premlčacia doba plynula od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. odo dňa 05.06.2014. Ďalším evidentným rozporom v argumentácii žalobcu k tejto otázke je skutočnosť, že žalobca v písomnom podaní zo dňa 17.08.2018 doručenom súdu prvej inštancie výslovne uvádza, že „Omeškanie žalovaného nastalo pred 10.06.2014, nakoľko právny predchodca žalobcu, A. zosplatnila úver k 05.06.2014.“ Rozpornosť argumentácie žalobcu k tejto otázke potvrdzuje napokon aj skutočnosť, že žalobca sa v písomnom podaní zo dňa 17.08.2018 doručenom súdu prvej inštancie domáha vydania rozsudku, ktorým by bola žalovaná zaviazaná zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 14.790,91 eur od dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru, t.j. od 06.06.2014 do zaplatenia. Z dôkazov k otázke začatia plynutia premlčacej doby žalovaná poukazuje najmä na listinný dôkaz „Výzvu na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 05.06.2014. V tejto výzve pôvodný žalobca výslovne uvádza, že úverová pohľadávka sa k 05.06.2014 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu. Z hľadiska právneho posúdenia otázky začatia plynutia premlčacej doby žalovaná uvádza, že k začatiu plynutia premlčacej doby došlo zrejme ešte pred dňom 05.06.2014 zročnosťou neuhradenej úverovej splátky v mesiaci máj 2014, a to s poukazom na ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanoveniami § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná zotrúva na dôvodnosti svojej námietky premlčania vznesenej

na pojednávaní dňa 23.08.2018 voči žalobou uplatnenému nároku v celom rozsahu. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovanej správne posúdil, že premlčacia doba je v danom prípade trojročná, začala plynúť najneskôr dňa 06.06.2014 a že žaloba bola doručená súdu prvej inštancie po uplynutí premlčacej doby, a to dňa 12.06.2017.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa uplynutia 10-dňovej lehoty na plnenie logicky vyplýva z ustanovenia § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje začatie plynutia premlčacej doby. K tvrdeniu žalovanej o rozpornosti jeho tvrdení v odvolaní uvádza, že v danom prípade existujú dva rôzne momenty, a to deň, ku ktorému je vyhlásená predčasná splatnosť úveru, teda deň 05.06.2014, a deň, kedy uplynula lehota žalovaného na plnenie. K plynutiu 10-dňovej poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/83/2018 zo dňa 03.10.2018.

5. Podaním zo 17.08.2018 doručeným súdu po vyhlásení rozsudku, ale skôr, než citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť, zbral žalobca svoju žalobu späť v časti uplatneného zmluvného úroku po zosplatnení t.j. v časti o zaplatenie úroku vo výške 6.541,95 eur a úroku 12,9% ročne zo sumy 14.790,91 eur od 16.05.2017 do zaplatenia, bez uvedenia dôvodu.

6. Žalovaná so späťvzatím žaloby sčasti súhlasila.

7. Podľa § 370 ods. 1 a 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Keďže žalovaná so späťvzatím žaloby sčasti súhlasila, postupoval odvolací súd podľa citovaného ustanovenia, teda pripustil späťvzatie žaloby v časti uplatneného zmluvného úroku po zosplatnení, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti a konanie v tejto časti zastavil.

9. Žalobca v podaní zo dňa 17.08.2018 doručenom súdu po vyhlásení rozsudku žiadal aj, aby odvolací súd uložil žalovanej zaplatiť mu úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 14.790,91 eur odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. od 06.06.2014 do zaplatenia. Ide o zmenu (rozšírenie) žaloby.

10. Podľa § 371 C.s.p. žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

11. Z dôvodu procesnej istoty odvolací súd v zmysle citovaného ustanovenia zmenu žaloby osobitným výrokom v rozsudku nepripustil.

12. Krajský súd ako súd odvolací vec v zostávajúcej (nespäťvzatej časti) preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vo výroku vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

13. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne rozhodol.

14. Odvolací súd sa stotožňuje so zamietnutím žaloby v dôsledku premlčania uplatnenej pohľadávky.

15. Súd prvej inštancie správne vychádzal z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o dĺžku premlčacej doby, ktorá je v tomto prípade trojročná. Tento záver nebol predmetom námietok odvolateľa. Spornou bola otázka začiatku plynutia trojročnej premlčacej doby.

16. Odvolací súd považuje za správnu aplikáciu § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka na premlčanie (otázku začiatku), ako uvádzala žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu doručenom žalobcovi, keďže banka nepochybne postupovala podľa § 565 Občianskeho zákonníka, keď žiadala žalovanú o zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátky. Podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. splátky, pre nesplnenie ktorej bolo uplatnené

právo veriteľa na zosplatenie (najneskôr splátka zročná 15.05.2014). Ak súd prvej inštancie považoval za deň začatia plynutia premlčacej doby 06.06.2014 t.j. deň po zosplatení úveru, počítal tak premlčanie ešte od neskoršieho dňa (čiže v prospech odvolateľa).

17. Odvolací súd zároveň súhlasí s poukazom žalovanej na rozpornosť v tvrdeniach žalobcu ohľadom zročnosti dlhu a začiatku plynutia premlčacej doby, či už v samotnom texte odvolania ako aj v podaniach žalobcu pred vyhlásením napadnutého rozsudku (pozri ods. 3 vyššie).

18. Odvolací súd dodáva, že nesúhlasí s tvrdením odvolateľa o počítaní počiatku premlčacej doby od uplynutia 10-dňovej lehoty na plnenie uvedenej vo výzve doručenej žalovanej.

19. Táto 10-dňová lehota predstavuje žalobcom povolenú lehotu dodatočného plnenia (úhrady) už splatnej (celej) pohľadávky, teda lehota, v ktorej má dlžník zaplatiť celú pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala vyhlásením veriteľa a oznámením tejto skutočnosti dlžníkovi. Takému výkladu zodpovedá aj list banky adresovaný žalovanej zo dňa 05.06.2014 cit.: „...stáva sa úverová pohľadávka k 05.06.2014 predčasne splatnou. ...dlžná istina predstavuje k dnešnému dňu (05.06.2014) 15.570,97 Eur.“ Preto aj odvolací súd považuje za deň splatnosti zostatku pohľadávky 05.06.2014.

20. Keďže žaloba bola podaná dňa 12.06.2017 stalo sa tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby počítanej od 16.05.2014 (i od 06.06.2014), preto súd nemohol vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou nárok na zaplatenie dlhu žalobcovi priznať.

21. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny potvrdiť.

22. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

23. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).